

голямо синьо цвете между златното море от класове. Къде е сега тя? Дали мисли за своя татко? Скоро ще станат три години от как не я е видял!

Анка се размърда, върна го от мислите му.

— Трябва да си ходя, че мама ще ми се кара, — извика му високо. Тя мислеше, че така той ще я разбере по-добре.

— У дома? — Добре. А где живеш?

— О, далече, чак на другия край на селото.

Той седна до кормилото. Детето плесна ръце от радост. То съвсем бе забравило за хляба.

— Колко си добър чичо!.. Как се казваш?

— Николай. Коля.

— Чичо Кольо, аз много обичам да се возя на автомобил.

Тежката кола бавно се заклати по неравните улици. Няколко деца тичаха наоколо.

— Тука, тука, — каза детето. — Ето там живеем!

Николай спря. Той извади хляба от торбата си и останалия салам и ги даде на детето.

— Нали ще дойдеш и ти у дома, чичо? Да видиш какво хубаво теленце ни се намери нощес.

— Не, Анушка, не мога... работа!

Радостта изчезна от детските очички. Устните се нацупиха.

Той прегърна детето и опря изпрашените си страни до нежното личице.

Детето слезе и като прибра в престилката си подаръка, замаха с ръка на добрия чичко Николай. Войникът преглътна и хвана здраво кормилото. По-скоро, по скоро, за да се върне у дома, при неговата Анна.

Люба Чаръкчиева — Ленкова

С тая книжка „Светулка“ завърши своята ЧЕТИРИДЕСЕТА ГОДИШНИНА. През месец септември, когато започне новата учебна година, „Светулка“ отново ще почне да свети и да радва своите многобройни читатели. Сега пожелава на всички: отлични свидетелства и весела и приятна летна ваканция. До виждане през септември, драги читатели!...

Редактор Александър Спасов, ул. „Аспарух“ 64, телефон 2-39-22

Печатница „Гладстон“, ул. „Гладстон“ 56